

BIỆT ĐỘI TÁC CHIẾN ĐIỆN TỬ

Năm 1970, mỗi Sư Đoàn đều thành lập 1 Biệt Đội Tác Chiến Điện Tử. Nhằm mục đích gài các thiết bị điện tử (gọi là Sensor) trong khu vực trách nhiệm; để kịp thời phát hiện sự di chuyển, sự xâm nhập của địch; bằng sự gây chấn động (Seismic Device) bởi các bước chân; nhiễu loạn điện từ (Magnetic field); hoặc Nghe được âm thanh (Acoustic Device), Nhìn bằng tia hồng ngoại tuyến (Infra-Red).

Khi địch di chuyển sẽ tạo ra chấn động nhỏ trên mặt đất, vũ khí đi ngang qua máy sẽ gây ra sự nhiễu loạn từ trường, địch nói chuyện hoặc tiếng động gần nơi đặt máy sẽ được chuyển tín hiệu về đài kiểm báo. Tâm hoạt động trong vòng 25 cây số với ăng ten

Định Hướng, nếu đài kiểm báo đặt trên đỉnh núi, thì tâm hoạt động rất xa. Các máy Điện tử như Minicid thường được chôn trên đường xâm nhập, mỗi máy cách nhau khoảng 100 thước, để thu nhận tiếng động do bước chân của địch. Có những loại máy được thả xuống từ phi cơ, máy này hình dạng giống như trái bom tên là Asid, bề dài khoảng nửa thước, sau đuôi có cần “Ăng ten” màu xanh lá cây. Khi phóng xuống máy sẽ ngập sâu dưới đất chỉ lộ đầu antenna lên thôi.

Ở đường mòn Hồ chí Minh, người ta thả máy Asid và những máy phát hiện kim khí đi ngang qua (gây nhiễu loạn từ trường), loại máy này hình dạng và màu sắc giống như viên đá nhỏ. Máy Acousboy, Acoustic (?), được treo giấu ngụy trang trên những cành cây, thân cây để thu nhận âm thanh. Hàng rào điện tử Mac Namara dọc theo vùng giới tuyến được thiết bị bằng những loại máy trên.

Có lần tại một vùng địch thường di chuyển, ở phía Tây Đồi 50 (La Sơn) 5 cây số, cách phi trường Phú Bài-Huế khoảng 14 cây số về hướng Nam, Đại úy Hà Thúc Mẫn, khóa 20 ĐL, Tiểu đoàn phó 4/54, chỉ huy lực lượng Action Force phối hợp với Lữ Đoàn 2/101 Không Kỵ Hoa Kỳ, Mẫn đã tổ chức phục kích bằng mìn định hướng Claymore. Anh đề nghị toán TCĐT đặt máy điện tử Minicid (sensor) và mìn Claymore dọc theo đường (mà tin tức tình báo nói địch thường hay di chuyển). Khi VC đi ngang qua, đài kiểm báo phát hiện tín hiệu, Mẫn ra lệnh bấm nổ (bằng remote control) hàng loạt mấy chục quả mìn. Ngay sau đó đơn vị đổ bộ bằng 6 trực thăng vào lục soát và thu lượm được thành quả vô cùng rực rỡ, hơn 30 vũ khí đủ loại nằm rải rác dọc theo bãi phục kích bằng mìn định hướng này.

BD/TCĐT gồm có 11 Sĩ quan, 50 Hạ sĩ quan và 10 binh sĩ:

Biệt Đội trưởng: Đại úy Trương Dưỡng

Biệt đội Phó: Trung úy Trương Ngọc Ân

Các Trưởng Toán TCĐT: Trung úy Lâm Vỹ, Thiếu úy An, Tường, Tám, Ân, Trón, Liên, Việt, và Chuẩn úy Chinh.

Kế Toán Trưởng: Thượng sĩ Cầu

Thường Vụ: Thượng sĩ nhứt Khánh

Thủ Kho: Trung sĩ Hùng

Thư ký: Hạ sĩ Nguyễn văn Hòa

Biệt đội trực thuộc Đại tá Nguyễn Thu Lương, Trưởng P3.

Sau khi thành lập xong Biệt đội, tôi và 3 Sĩ quan Trưởng toán là An, Ân, và Liên được đi thụ huấn chuyên môn tại Trường Truyền Tin ở Vũng Tàu. Khóa này quy tụ hầu hết Biệt đội trưởng của các Sư Đoàn. Mỗi ngày chúng tôi ăn cơm chung với Nghiêm và Vinh “Con” ở doanh trại TĐ6ND.

Có lần nhằm ngày thi cuối khóa, Phạm Càng, Tiểu đoàn phó Thủy Quân Lục Chiến, là bạn cùng Đại đội F khi còn trong trường Võ Bị Đà Lạt, lấy xe Jeep chở tôi ra Bãi Trước nhậu tôm càng tới gần say hấn mới chịu đưa về lại trường Truyền Tin để thi Tổng Kết cuối khóa. Lúc ấy tôi đã ngà ngà, đầu óc còn nhớ loáng thoáng. Thi xong trở ra cổng, thấy vị Tiểu đoàn phó TQLC (Càng làm Tiểu đoàn trưởng sớm nhất trong 25 bạn cùng khóa ở TQLC) đang ngồi ngủ gục trên tay lái xe Jeep! Càng chờ tôi ra để chở đi nhậu tiếp.

Lúc ở trường Đà Lạt, mỗi sáng thứ hai chào cờ, tôi đi kiểm, Càng cầm cờ đại đội. 2 đứa cùng cao 1 thước 72 như nhau, có lẽ vì “Cờ kiểm hợp nhất”, nên khi ra trường lâu ngày gặp lại, ý hợp tâm đầu, nhậu hoài không chán. Sau khi qua Mỹ, mặc dù ở xa Florida, Càng vẫn làm bài luận Anh Văn (essay) nói về sự phấn đấu, khắc phục đau thể xác bị thương tật của tôi, làm cô giáo Mỹ hỏi thăm lia lịa.

Ngày mãn khóa, tôi lên đọc đôi lời phi lộ, có lẽ vì họ nể nang đơn vị Nhảy Dù, nên cho đậu Thủ khoa của khóa Biệt Đội Tác Chiến Điện Tử đầu tiên này. Về Sài Gòn, tôi mời mấy anh Biệt Đội Trưởng tới nhà ăn cơm canh chua cá Bông Lau. Mọi người đều tỏ ý khen tài nấu ăn của bà xã.

Biệt đội theo Bộ Tư Lệnh Sư đoàn tới đóng quân ở căn cứ Trảng Lớn, Tây Ninh, để chuẩn bị mở cuộc hành quân quy mô tấn công vào đầu não của Trung Ương Cục Miền Nam tại bên kia biên giới Việt–Miên.

Lúc ấy Lonol nổi dậy cướp chánh quyền. Tại làng Mi-mốt, lính Khmer tập trung dân Việt Nam giết hại, thanh niên thì đập đầu thả trôi sông, thiếu nữ thì hãm hiếp xong bắt làm người hầu như nô lệ. Có một thanh niên sau khi bị đập đầu, thả xuống nước được một lúc thì tỉnh lại. Nhờ làm nghề chài lưới, nên anh lặn rất giỏi; anh dùng hơi tàn cố lặn vào bờ bên kia và chạy trốn về biên giới Việt Nam. Gặp lúc TĐ1ND đang hành quân phía Bắc trại biên phòng Kà-tum, anh tới xin họ đem quân đi giải cứu mấy ngàn đồng bào, sắp bị lính Khmer “Cấp duồn” sát hại hết! Tiểu đoàn vội báo về BCH/LĐIND. Nhằm lúc Trung tướng Đỗ Cao Trí đang họp với Đại tá Lữ Đoàn Trưởng và có sự hiện diện tướng Đống, Đại tá Lương, Trưởng Phòng 3 SĐND. Mọi người đều đề nghị tướng Trí tìm cách cứu giúp đồng bào mình.

Lúc ấy chưa có lệnh qua Miên, nên tướng Trí chỉ thị TĐ2ND lập tức lợi dụng đêm tối, lấy trực thăng của VN tại QĐIII chở quân (vì trực thăng Mỹ không dám thi hành khi chưa có lệnh Tổng thống của họ). Khi 2 đại đội đầu tiên của TĐ2ND vừa đáp xuống sân banh Mi-mốt, thì Trung tướng Trí cũng đáp trực thăng xuống theo, làm Thiếu tá TĐP/TĐ2ND giật mình, sợ ông bị nguy hiểm, nên báo cáo về LĐIND.

Tướng Đống thấy Trung tướng Trí vì nóng lòng muốn cứu đồng bào mình mà không nề nguy hiểm, ông vội đốc thúc các đơn vị lên tiếp ứng. Ông cùng Đại tá Lương cũng bay trực thăng tới với Tướng Trí tại mặt trận luôn. Lính Khmer là loại ô hợp, chỉ một thời gian ngắn đã bị bắt gọn. Lập tức LĐIND cho 1 Tiểu đoàn tiến từ Thiện Ngôn lên Smac, lo giữ đường cho xe vận tải chở hàng ngàn đồng bào ta về bên này biên giới, để tránh bị họ sát hại một cách quá dã man (điều đáng nói là Mi-mốt cũng gần căn cứ địa an toàn của Tướng Trần văn Trà ở cục R, nhưng vì không muốn mất lòng lính Khmer, nên VC nhắm mắt rút đầu để cho đồng bào bị Cấp duồn, miễn sao cho họ được yên thân thôi). Vài tháng sau, Tổng thống VNCH ra lệnh tấn công qua biên giới Việt Nam-Campuchia phối hợp với Đồng Minh (sau khi đã được Tổng thống Nixon cho phép).

LĐIND được lệnh nhảy vào giải tỏa Kam Pong Cham, phối hợp với Tướng Intam, Tổng Trấn kiêm Tư Lệnh Đệ Nhất Quân Khu, Kiêm Phó Chủ tịch Quốc Hội. Các Tiểu đoàn Dù tung quân ra đánh chiếm Peam Chikong, Pretotung, và Trà Ôn (năm 1970). Có một bà lão kể cho Đại tá Lương nghe là chính tên đây tớ giúp việc cho bà đã rủ lính Miên tới hãm hiếp con gái và bắt làm người hầu cơm nước, thật là nhục nhã vô cùng!

Giống như cuộc đấu tố ngoài Bắc, trong chiến dịch nguy tạo là Cải Cách Ruộng Đất, nông dân vùng lên! Các tá điền tố điền chủ, học trò tố thầy. Chính Trường Chinh, Tổng Bí Thư đảng CS đã đích thân đứng ra tố cha mình, để dâng công với đảng! (Đảng viên CS cha mẹ còn tố hướng gì người dân xa lạ).

Trận này sào huyệt an toàn của Việt cộng bị phá tan tành; dùng chiến thuật điều hâu di động chớp nhoáng, khiến địch chạy phân tán tứ tung, không nơi trú ẩn, các Tiểu đoàn Dù tịch thu rất nhiều chiến lợi phẩm; trong đó có đủ thứ kho chứa quân trang, quân dụng, và

hàng ngàn vũ khí, nhiều chưa từng thấy trong cuộc chiến chống du kích tại Miền Nam Việt Nam. Đây là một trận địa chiến quy mô, tập hợp các đơn vị thiện chiến như Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và Đồng Minh.

Sư Đoàn chia nhiều mũi dùi, tiến vô vùng địch tại bên kia biên giới. Những mục tiêu quan yếu như Lò Gò, Xóm Giữa, Smac, Krek, Snoul, Chup, Mimot, Damber... lần lượt bị các Tiểu đoàn Dù và đơn vị Bạ (BĐQ, BB...) tấn chiếm. Tin tức tịch thu chiến lợi phẩm được báo về tới tấp. Những vùng lâu nay gọi là bất khả xâm phạm, bây giờ đã trở thành bình địa bởi pháo binh, B52, Khu trục, và cuối cùng các Tiểu đoàn Nhảy Dù, TQLC, Biệt Động Quân, SĐ25BB vào làm chủ tình hình. Trận này mất một vị Tướng có tài đánh trận địa chiến. Cố Đại tướng Đỗ Cao Trí đã bị tai nạn phi cơ, trực thăng chở ông vừa cất cánh tại phi trường Trảng Lớn, đã bị nổ. Dân chúng ở Mi–mốt nhớ ơn vị tướng anh hùng, cứu hàng vạn nhân mạng, nên đã tạc tượng thờ Tướng Đỗ Cao Trí tại Đền Điện Mi–mốt.

TRƯƠNG DƯỠNG

*Nguồn: Internet eMail by **cathy** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Ba, June 25, 2024
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*